Ч. 67 (13.612). Львів, середа 14. березня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, ІІ. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічне 15·00 „
Піврічне 30·00 „
Річне 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Сергій Єфремов живе!

Празький „Український Тиждень“ довідується з цілком певного джерела, що чутка, ніби Сергій Єфремов умер, не відповідає дійсности: С. Єфремов живий, але й досі перебуває у вязниці.

Помер о. д-р Йосиф Жук.

НЮ ЙОРК, 25. лютого. (Вл. кор.). Вчорашній вечірній „Ворлд Телегрем“ приніс новинку, що в місцевости Ст. Петеробург, на Фльориді, помер дня 23. лютого ц. р. о. д-р Йосиф Жук, бувший українсько-католицький священик, опісля єпископ православних українців в Америці. На підставі вістей, поданих секретарем небіщика, „Ворлд Телегрем“ подає, що о. Жук був висвячений єпископом у 1932 році в Ню Йорку, а його консекрації довершив єпископ православної церкви Афтіміос з Бруклина й еп. Софроній зі Сан Франціско. Про Софронія каже, що він був висвячений в Росії і на те, що він дістав доручення від московського митрополита Тихона. „Ворлд Телегрем“ подає також деякі дати з життя небіщика, але досить фантастично, головно в тім, що каже, що еп. Жук був уроджений у Східній Галичині, тоді ще приналежній до Росії; після революції в Росії, коли розпалася православна церква, о. Жук опинився, мовляв, з частиною своїх вірних під Польщею і тоді признав головство папи римського, а навіть був висланий як апостольський делегат папою до Босни...

Газета „Ню Йорк Таймс“ у сьогоднішнім виданні подає коротку новинку про смерть о. Жука на підставі інформацій його секретаря, а опісля подав вірно його минуле. Нічого нема сказаного про похорони небіщика.

О. д-р Жук приїхав до Америки в 1922 р. Був якийсь час в Канаді, опісля перенісся до Злучених Держав, де прилучився до тих людей, які повели акцію в ціли розбиття українсько-католицької церкви в Злучених Державах. Перед не цілими двома роками став він єпископом української православної церкви в Америці. Помер у 60. році життя, недужаючи довший час на нирки.

Білорусь у боротьбі за національний розвиток.

(УП) В Мінську на Совітській Білорусі має відбутися незабаром процес проти недавно арештованих білоруських послів до польського сойму Мятла і Бурсевича, які вірячи в більшовицький рай, виїхали були туди. Правдоподібно над білорусами в Мінську відбудеться одночасно з таким процесом над українцями в Харкові. Обвинуваченим закидають участь у викритій на Україні та Совітській Білорусі політичній організації, яка спільними силами українців, білорусів і литовців боролася за повну незалежність цих народів. Щоби підготовити ґрунт до процесу помістив недавно московський прислужник Горин, президент Білоруської Академії Наук в „Звєздє“ статтю, в якій каже, що „в Білоруську Академію Наук дістались були свого часу нац.-демократи, професор Ігнатовський, Лесік, Некрашевич і інші та вели контрреволюційну шкідливу роботу проти диктатури пролєтаріяту. Останніми роками старалися закріпити в Академії вони проводирі білоруської нац.-демократії, що прийшли на зміну тамтим: Мятла, Бурсевич і інші зрадники трудящих мас“. А голова ЦІК Совітської Білорусі Чарвяков виголосив на недавнім засіданні ЦІК СРСР у Москві промову, в якій теж накинувся на білоруських націоналістів, називаючи їх зрадниками й провокаторами, що стоять на службі західних імперіялістів, а передовсім фашистівських організацій Німеччини та Польщі. Найбільше дісталось від Чарвякова покійному професорові Ігнатовському за те, що він дістаючись до головних комуністичних органів, одночасно був націоналістом. Між іншим закинув Чарвяков однодумцям Ігнатовського такий тяжкий злочин, як те, „що вони напротязі пяти років хотіли так змінити білоруську мову, щоби вона стала зовсім незрозумілою для москалів“. Щоби запобігти цьому, відразу видано декрет про перерібку білоруської мови. Поза тим заводить порядок в Білорусі московський висланник Домбаль. Він проводить чистку комуністичної партії і денаціоналізацію Білорусі. Цікаво, що гноблячи все, що білоруське, він піддержує одночасно впливи польського націоналізму. І так зроблено мпр. з кайданавської округи „польську округу“. Дальше — відкривають польські школи у заславському повіті, а недавно спроваджено з Польщі для Східної Білорусі 15.000 польських грамофонних плит. Вже й таких навіть засобів хапаються більшовики, щоби лише здавити білоруську народновизвольну стихію, що стає грізною для Москви.

Перед конференцією трьох держав у Римі.

ПАРИЖ, 12. ІІІ. ПАТ. „Матен“ повідомляє з Риму, що перші розмови мадярського премієра і канцлера Дольфуса з Мусолініем відбудуться мабуть в середу. В Римі перебувають економічні експерти трьох держав, що виладжують технічні подробиці зустрічі. Завданням розмов усталення нові виміні контингенти між Італією, Австрією та Мадярщиною. В гру входять такі продукти як збіжа, кукурудза і худоба від Мадярщини, і дерево та промислові продукти від Австрії й Італії. Мають також перевірити залізничі тарифи та перспективи використання портів у Трієсті і Фіюме. Крім того римська конференція має потвердити політичну приязнь всіх трьох держав.

—o—

Метрополія гітлерівського руху.

БЕРЛІН, 12. ІІІ. Промовляючи у Мінхені на святі перших роковин обняття влади в Баварії націонал-соціялістами, канцлер Гітлер пригадав значіння, яке має Мінхен для націонал-соціялістичного руху, підкреслюючи, що столиця Баварії залишиться дальше метрополією цього руху в Німеччині. Говорячи про біланс націонал-соціялістичного правління за мин. рік, канцлер підкреслив, що суттєве значіння мають не господарські успіхи, але факт, що створено умовини для відродження Німеччини, яких наслідки появляться може аж за 100 або 200 літ.

Перед злукою соціялістів і комуністів у Франції.

ПАРИЖ, 12. ІІІ. ПАТ. Вчора розпочалися наради головної ради соціялістичної партії (СФІО) при участи коло 100 делегатів поодиноких департаментальних фракцій. В часі нарад домагалися делегати створити спільний робітничий фронт партії соціялістичної і комуністичної. Частина делегатів домагалася, щоби скликати негайно надзвичайний конгрес, який довів би до злуки тих двох партій.

—o—

15. березня

II

Замкнення листи зголошень на льосування „Діла“.

ЩО ВАРТА ВАША БІБЛІОТЕКА КОЛИ БРАКУЄ У НІЙ Української Загальної Енциклопедії ?

Пильне! Увага!

Хто ще протягом місяця березня зложить ощадностеву вкладку за січень, лютень і березень на ПРЕМІЙНУ КНИЖЕЧКУ в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“ у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20. той набуде право брати УЧАСТЬ у ЛЬОСУВАННІ премійних книжочок у цьому році.

Пояснення про премійні книжечки Банк на бажання висилає.

Звичайні Загальні Збори

Видавничої Спілки „ДІЛО“, кооперативи з обмеженою порукою у Львові.

відбудуться в суботу 17. березня 1934 р. в год. 4·30 пополудни в льокалі Редакції „Діла“, Ринок 10. II. пов.

Денний порядок:

1). Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
2). Звідомлення з діяльности за 1932/33 рік.
3). Звіт Контрольної Комісії.
4). Відчитання звіту Рев. Союзу з переведеної ревізії.
5). Розділ чистого зиску або покриття страти.
6). Зміна статуту.
7). Внески і запити.

Річний звіт, річні рахунки і біланс виложені в льокалі Видавничої Спілки „Діло“ до перегляду членів.

Надзірна Рада.

Споживачі чоколяди

мусять вибирати таку, яка приносить хосен здоровлю. — Отже читайте, які складники подані на опакуванні чоколяди фірми А. ПЯСЕЦЬКИй А. С. — випродукованої з найчистіших сирівців. 2—1

Німецько-польський договір.

Ревеляційна стаття німецького публіциста.

(Від власного кореспондента).

Прага, 10. березня 1934.

I.

Німецько-польський договір офіційно вирішує питання т. зв. коридору на десять років. Підписуючи цей договір Гітлер поставився не лише проти дотеперішньої німецької політики на сході, але і проти загальної опінії цілого німецького народу. Він зробив те, чого не відважився ніодин німецький уряд до нього, навіть такий податливий і „миролюбний" політик, яким був Штреземан.

У часах, коли ще Гітлер був в опозиції, жила його партія головно гаслом боротьби проти т. зв. політики поневолення, а ревізія постанов версайського мирового договору це ж було найважніше боєве гасло гітлеризму. Правда, згодом, як росла популярність Гітлера, а з нею і його сила, і коли він уже наближався до своєї перемоги, ці гасла відходили потрохи на другий плян, щоб коли перебиратиме владу у свої руки, не довести до поважніших закордонно-політичних конфліктів. Та всетаки і тоді, і після перемоги Гітлера, не було в Німеччині нікого, хто думав би про угоду з Польщею на основі нинішніх східньо-німецьких кордонів. Гасло, що питання т. зв. коридору або іншими словами питання про східні німецькі кордони можна вирішити лише війною з Польщею, було і надалі боєвим гаслом гітлеризму. Воно з природи речі й мусіло таким лишитися. Тільки при допомозі цього гасла міг Гітлер прихилити на свій бік цілий німецький схід, а головно всю німецьку молодь, яка завсіди бачила і нині бачить у Польщі свого найбільшого ворога, що перетинає безпосередній звязок Німеччини зі Сходом Европи, де німецька молодь бачить майбутню „велику лінію" закордонної німецької політики.

Загально кажуть, що заключенням німецько-польського пакту Гітлер хотів одним махом досягнути двох цілей: хотів доказати на ділі свою миролюбну політику, про яку так багато наговорив, а водночас довести до розколу між своїми противниками, головнож у Малій Антанті, захитати її позиції і таким чином виграти на часі і віддихнути. І говорять теж про те, що оба ці пляни Гітлерові ніби то повелися. Доказом на те має бути враження, яке зробив німецько-польський договір у загальній французькій опінії, також і той факт, що американська, англійська, а навіть і французька преса почали вже делікатно натякувати на миролюбність німецького канцлера.

Та всі ті пояснення, комбінації та міркування не дають нам відповіди на питання: як міг Гітлер так легко і так швидко відректися тих гасел, при допомозі яких прихилив на свій бік загальну німецьку опінію, а головно молодь, як міг так легко і так скоро знехтувати гаслами, які найбільше причинилися і до його популярности і до його перемоги? Як міг німецький нарід так легко погодитися з цим кроком свого „фірера"? Чи признає і німецький нарід, а зокрема німецька молодь німецько-польський пакт? Що стоїть за ним? Чи несе він зі собою дійсну розвязку німецько-польського питання, чи це може лиш фікція, формула без змісту?

II.

На всі ті питання, які зродилися в німецькій загальній опінії зараз після проголошення німецько-польського договору, дає відповідь молодий німецький публіцист А. Гільдебранд на сторінках праського тижневика „Субота" ч. 9 з дня 3. березня ц. р. в статті „Після німецько-польського пакту".

Існувало й існує в Німеччині одно закордонно-політичне питання, щодо якого нема в Німеччині двох ріжних думок. Є це питання німецьких східних кордонів, питання Східньої Прусії, питання т. зв. коридору. В поглядах на це питання і на його розвязку погоджувалися в Німеччині всі, комуністами починаючи, а на гітлерівцях кінчаючи. Про те, що сталося зі Східньою Прусією не може забути ні один німець. Для молодої німецької генерації може не істнувати вже питання Альзації і Льотарингії, але істнує питання коридору. „Німецький нарід — каже Гільдебранд — ніколи не погодиться з тим, щоби це питання розвязувати, яким воно не булоб пактом, що визнає нинішні східні німецькі кордони. Тисячі німецької молоді йшло до Східньої Прусії підготовачі до активної боротьби і для них мусить залишатися одно одиноке гасло: або Польща зречеться коридору, або дійде до війни. Це подиктоване не лиш національними мотивами, але — що важніше — стратеґічними. Польща приблизилась нині до Берліна аж на 180 км., а далі, на випадок війни Польща може дуже швидко обсадити Сх. Прусію і таким чином позбавити Німеччину її найважнішої хліборобської країни". Далі Гільдебранд вказує на те, що не лиш на випадок війни нинішні східні кордони є для Німеччини дуже невигідні. І в часі миру Німеччина не може довго ними вдоволятись. Це для неї просто життєве питання. Німецький схід є нині без запілля. Щоб досягнути свого найближчого ринку збуту, мусить Сх. Прусія відбувати дорогу довгу на 600 км. Кенігсберг, одинокий порт, яким Німеччина може найкраще користуватися для свого [...] зу на схід, втратив через істнування коридору ціле своє значіння. Нинішній кордон перетинає 12 східньопруських залізничих шляхів [...] державні і 122 краєві дороги, а загальний [...] віз до Німеччини мусів обмежитися лише [...] двох залізничих шляхів. Крім цього цілий залізничий транспорт зі Східньої Прусії і назад [...] ки, що проходить коридором, є під постійним [...] ризиком і контролею та може бути — коли Польща цього захотілаб — кожної хвилини перерваний.

„Всіх цих фактів не забуває німецький нарід — каже Гільдебранд — і їх значіння [...] щораз більше настроює його проти Польщі".

III.

Не від речі може буде звернути тут увагу на той дуже характеристичний факт, що саме тоді, коли Гітлер переговорював з Польщею про німецько-польський договір „Берлінер Таґеблят" у спеціяльному виданні для Східньої Прусії, станув на дуже гострому становищі проти Польщі. В числі з дня 24. січня ц. р. [...] писав: „Нам часто кажуть, що мусимо [...] дитися з кордонами, що їх визначила [...] ла. Але ніколи і ні за що в світі східній [...] не погодиться з тим кордоном, що його [...] лою накинув нам версайський договір, з кордоном, що відділяє нашу землю від матірної країни і кладе між нас і неї чужу з господарського боку мертву країну". Це здається була теж думка Гітлера, коли він переговорював з Польщею про договір і тоді коли він цей договір підписував.

„Гітлер добре знає — пише далі Гільдебранд — що в політичному питанні німецький нарід не піде ніколи на ніякі уступки і чи скорше чи пізніше німецька загальна опінія примусить Гітлера, щоби цей німецько-польський пакт визнав фікцією, шматком безцінного паперу". Німецький нарід вірить у Гітлера, але не вірить у німецько-польський договір.

Свої міркування кінчить німецький публіцист загально політичними увагами і висловлює думку, що підписавши пакт з Німеччиною Польща зробила необачність: вона загубила свого великого союзника і приятеля — Францію — а з другого боку ослабила фронт Малої Антанти і при „недалекій розвязці, [...]

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІЯЛИ
на шкільні мундурки, костюми, мужеські убрання та всякі шовки
З МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ" — Ст. Залеський
вул. Галицька ч. 18.

ВЖЕ НАДІЙШЛИ
ВЕСНЯНІ МАТЕРІЯЛИ
НА КОСТЮМИ, ПЛАЩІ, СУКНІ.
Великий вибір, фабричні ціни лише у фірмі:
ДІМ МОДИ
ЛЬВІВ, пл. Марійська 4.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 14. БЕРЕЗНЯ 1934.

(З конкурсу „Діла" під гаслом „Кожний може стати письменником.")

БОГДАН МОРОЗЕНКО.

ЗМОВА ПРОТИ ЦІЦЕРОНА.

Заєдно лунає мені в ухах давінкий голос нашого ґімназійного дзвінка, а перед очима миготять славетні постаті панів професорів.

— Ось „Фратерцьо", з лисою, наче коліно головою й животом замісць грудей; ось високий, худенький „Рогалик", з головою маківки, маленький, жвавий „Сциворик" у пенсне, а врешті великий, грізний „Катиліна" — наш мучитель, тиран і Бо зна яке чудовище.

Гого! Сьогодні вони всі проходжуються по коридорі, розкладають руками й хитають головами, наче манекени у цирковій буді. Вони ситі, вдоволені, не бояться двійки!

Тремтять хіба перед директором. Нечайно чуємо дзвінок і всі ми як череда овець вбігаємоси до кляси.

Товариші горячково перекидують листками граматики, інші набожно шепотять „слівця", а ми, ті вибрані, сміємося з них у кулак:

— Навіщо кров собі псувати?, як педаґоґ схоче, то завжди вишукає слабе місце й „кропне".

Сідаємо на свої місця й чекаємо на ту гасвисну латину. Поволі стихає в клясі. Нараз на коридорі щось скрипить, а по хвилині відчиняються двері і входить грізний „Катиліна".

У клясі, наче „маком сій", а він соне, кидає течку на стіл й витягає грізну книжечку, де рішається наша доля. Врешті поволи підносить голову й різкий голос прошибає повітря:

— Бульбак, скаже мені дещо про Ціцерона!

Бульбак, добрий, милий товариш, наче підкинений пружиною, встає з лавки й починає скоренько кліпати своїми маленькими щурачими очима.

Нервово перебирає листки зшитка і переступає з ноги на ногу...

Врешті, по хвилині надуми, зачинає:

— Ми — им, Марко, Тулій Ціцеро, им —

...й спиняється, та шілково краснів.

„Катиліна" грізно глядить на нього і морщить свої косматі брови.

— Нуу-у! — цідить крізь зуби.

Бульбак мовчить наче заклятий і мне зшиток у руках.

— Оплату шкільну ти заплатив? — питає гостро „Катиліна".

Бульбак, вдоволений, що може щось відповісти, каже:

— Так!

— Таак, — цідить, з іронічним усміхом, — шкода, велика шкода, краще, щоби батько був купив тобі черевики! Скажи, чи я не кажу правду?

Бульбак признає в дусі рацію, йому стає жалко, що батько не впав на таку добру гадку і замісць купити йому лещета й черевики, заніс усі гроші на шкільну оплату.

— Ах, яка страшна шкода!

Він сумно глядить крізь вікно на лухкий білий сніг, переводить очі на „Катиліну" і починає хлипати...

Не чекаючи на запросини професора, він сідає й обтирає гіркі сльози, розмазуючи їх по вусі, який уже почав засіватися...

Всі товариші спочували бідному Бульбакові, а „Катиліна" шалів...

Перетеребив пів кляси, наче галушки [...] одну сторону промови проти Катиліни [...] мять, і тоді відсапнув. Енергійно совгнув кріслом, тріснув дверима і щез як камфора.

Всі віддихнули. У клясі, наче на побоєвищі. Насуплені обличчя, стиснені кулаки, жар в очах!

Я теж почувався покривдженим і рад помститися!

Але хто винен? Чи педаґоґ, що переповідає ту нещасну промову тисячі разів, наче затріпаний [...] Чи винні ми, що наче сполохані ягнята сидимо в лавках і тремтимо?

Ні! і щераз ні! Винен Ціцерон!

Так, він одинокий, він винен!

Вранці, третього дня, зібрав я біля себе гурток товаришів і кажу:

— Товариші, я хочу облекшити ваші терпіння, я хочу обвинуватити старого Ціцерона, хочу змести його з педесталу!

Товариші з криком повлазили на лавки.

— Говори! — кричать з усіх сторін, — скоріше!

І я вліз на лавку, накинув на одно рамя плащ і з гордо піднесеною головою почав:

„О, Ціцероне-е! Як довго ще надуживатимеш нашої терпеливости? Як довго ще, слухатимемо твоїх шалених бесід? Коли вкінці, скінчиться твоя безмежна зухвалість? — крикнув я і [...] глянув довкруги.

— Добре, чеши його далі!

Віпкашляв я й продовжую:

— Чи не страшно тобі входити [...] збір, цих благородних учнів? О часи, [...] Кілько разів написав та нам клясу [...]

...скінчиться скорше, ніж загально думають. ...Польща ізольована". Так звані приятель... взаємини між Польщею і Німеччиною не ...Польщі ні на крок далі. Німеччина ...і буде постійно домагатися лиш одно... ...коридору. „Не віддасть його Поль... ...і не може добровільно віддати, ...лиш один вихід: війна, а всі договори, що мають уможливити мирне співжиття при нинішнім дійснім стані, мусять бути скорше, чи пізніше анульовані".

Якщо німецько-польський договір розуміє і Гітлер так, як його розуміє Гільдебранд, то заключаючи цей пакт, Гітлер дійсно мав на думці лиш одно: зискати на часі і віддихнути.

М-и.

Нова податкова ординація.

Що грозить широким масам дрібних податників.

Від кількох літ заповіданий законопроєкт про податкову ординацію найшовся вкінці на ...соймі. В мотивах до цього урядового ...проєкту сказано, що нова податкова ор... має завести лад у розкладі податкових ... поміж поодинокі роди суспільного до... Дальше кажеться там, що через введення ...податкової ординації, котра буде містити ...приписи податкового поступо... справа виміру податків буде для загалу ...поладнана з користю для широ... ...податників. Законопроєкт складаєть... з 211 статтей. Теперішнім соймовим звичаєм ...законопроєкт прийшов під наради ...скарбової комісії 7. березня, себто на кінці сой... ...сесії. Предсідник скарбової комісії на са... ...вступі заявив, що цей законопроєкт му... бути на одному засіданні полагоджений і, ...вескові опозиції, щоб уможливити їй ...докладно нові поправки, предложені ...референтом комісії, урядова більшість рішила ...форсувати цей проєкт до кількох годин.

Від Українського Клюбу промовляв пос. З. ...ський. Промовець піддав основній крити... ...законопроєкт і м. ін. сказав, що законо... ...касує дотеперішні податкові оціночні ко... і на їх місце вводить обводові відкличні ... при скарбових палатах. Ми не є оборон... ...дотеперішньої діяльности повітових по... ...оціночних комісій. Ми знаємо прекра... всі їх недомагання і способи їх праць. Коли ...уважає, що ці комісії не сповняли як слід ...завдань і були полем усяких зловживань, ...слід би було ті комісії відповідно зреформу... а не їх зовсім касувати. В новій ординації ...є вповні зданий на ласку чи неласку ...повітового урядовця. Він вимірює податок. ...законопроєкт передбачує право відкли... ...від рішення повітового уряду до обводової ...відкличної комісії, одначе з цієї комісії не змо... ...користати широкі круги українських по... ...хліборобів, ремісників та інших. Вони ...можуть собі позволити в теперішніх часах на ... подорожі до обводових відкличних комі... ...додатку вплачувати ½ прц. від суми осно... ...податку. З цих комісій будуть кори... ...заможні податники, котрі і дотепер уміли ...боронитися. Маси дрібних податників ...здані виключно на рішення повітової по... ...власти. Законопроєкт передбачує вимі... податку на підставі „правильно і ре... ...ведених книг. Коли тих книг нема, то податковий уряд має змогу виміряти податок, як йому подобається, не звертаючи уваги на зложені податником зізнання. Ми знаємо сучасні умовини життя, що ані дрібний хлібороб, ані дрібний ремісник чи торговець не вспіє вести вимаганих урядом книг; тому ті люди будуть жертвою кожночасної злої чи доброї волі скарбових урядовців.

У дальшій частині своєї промови вказав пос. Пеленський на тяжкі кари, які загрожують податникам, що не будуть у спромозі виконати всіх скомплікованих приписів нової податкової ординації. З тих причин — казав промовець — Український Клюб уважає, що цей законопроєкт не тільки не введе порядку в дотеперішнім податковім безладді, а навпаки, ще його збільшить. Відтепер широкі маси дрібних податників стануть жертвами самоволі скарбових урядовців. Тому Український Клюб буде голосувати проти цього законопроєкту.

Всі поправки, які мали на меті направу цього законопроєкту урядова більшість відкинула.

...?... Ти повинен впасти в ту саму за... що її нам зготовив! Поглянь довкола на ті ... жертви, на ті запалі очі, згорблені пле... ...сумовитий вигляд! Скільки міліонів учнів за... та уже до гробу! А скільки маєш намір за...! Проти тебе, Ціцероне, кидаю страшне об...винувачення! Бо ти істнуєш тільки за те, щоби ...мучити!

О, Ціцероне!

Підчас цього двері потихеньки відчинили... і в клясу, котячим ходом, незамітно всунувся „Катиліна" і сховався за лавку. Ніхто не спо... його правдности.

А тепер прийшла грізна хвилина. Я випря... ...затиснув кулак і з патосом крикнув:

— А на страшному суді, почислиться з то... ...міліони покривджених учнів! — закінчив я ...патосом.

— Гурра, — віват! — загуло з усіх сторін, і ...товариші піднесли мене високо на ру... ...як оборонця покривджених.

Нараз всі замовкли, деякі обличчя поблід... ...Ми побачили „Катиліну"...

Він випрямився у весь свій великий ріст і ...глянув на мене:

— А тепер, — процідив крізь зуби, — ...всі промову Ціцерона! Тиж це так гарно ...! — додав іронічно.

— Nec Hercules contra plures. — ...я півголосом і пішов на своє місце.

А всі в сміх!

А „Катиліна", той грізний, суворий педагог, ...також і поклепав мене дружньо по ...

Ще ніколи, не мали ми такої ... лек... ...з латини.

—o—

СПИСОК
управнених до участи в першому і другому льосуванні „ДІЛА"

(Надіслана передплата за час до кінця червня ц. р.)

501. Радник Теофіль Карачевський. 502. Проф Volod. Гуссак. 503. Дир. Андрій Палій. 504. Антонія Конрадова. 505. Радник Зенон Лукавецький. 506. Кооператива „Достава". 507. о. Дмитро Дзедзик. 508. Текля Петрицька. 509. Дамян Риндяк. 510. Дир. Іван Мартюк. 511. Д-р Станислав Старосольський. 512. Антін Костишин. 513. Юліян Глушевський. 514. Ольга Ціпановська. 515. Зенон Зелений. 516. Д-р Філярет Колесса — **всі зі Львова. З краю:** 517. Касино Народнього Дому, Калуш. 518. Стефанія Чорпітова. 519. Кирило Чикалюк. 520. Д-р Микола Терлецький. 521. о. Олекс. Лебедович. 522. о. Volod. Сухий. 523. Ольга Рогульська. 524. Марія Рубчак. 525. Інж. Роман Кулицький. 526. Антін Максимович. 527. Мих. Іваненко. 528. Тома Замойський. 529. о. Онуфрій Гадзевич. 530. Антін Петріна. 531. Д-р Роман Савойка. 532. о. Степан Маркевич. 533. о. Іван Березюк. 534. Тадей Залеський. 535. о. Іван Павлусевич. 536. Танас Левинський. 537. Районова Молочарня, Рожнітів. 538. о. Евген Карпинський. 539 Нуся Костикова. 540. Дамян Фуртак. 541. Іван Сенюта. 542. Волод. Котович. 543. о. Йосиф Савицький. 544. о. Мик. Лішинський. 545. Йос. Сілецький. 546. Нестор Кашуба. 547. Мих. Бобиляк. 548. о. Дм. Йосифович. 549. о. Ів. Шуповський. 550. Михайло Строніцький, суддя. 551. П. Котецька. 552. Осип Стецик. 553. Козма Сидор. 554. о. Маріян Цурковський. 555. Іван Логінський. 556. Лука Налуковий. 557. Михайло Татух. 558. Д-р Мирон Кондрат. 559) Посол Гриць Тершаковець. 560. о. Антін Конюшко. 561. Микола Івасюк. 562. о. Іван Божейко. 563. Іван Бобовський. 564. Іван Ґуран. 565. Дмитро Беч. 566. Д-р Кость Кебало. 567) Д-р М. Хаврона. 568. Д-р Олекс. Маркевич. 569. Семен Крет. 570. Богдан Левицький, адвокат.

(Дальший виказ в чергових числах.)

На весну

ЛИСИ, КРАВАТКИ, ТХОРІ,

з власних і принесених матеріялів, переробки, виконує солідно й дешево

Юліян Глушевський

РОБІТНЯ ФУТЕР

пл. КАПІТУЛЬНА 3. І. п.

(давніше Коперника 16.)

Приймає футра до переховання літом, спеціяльне холодне приміщення, особистий надзір. Журналі на 1935 рік. 1223 2—2

Дивні події в Ліщині.

Схвилювання мас. — Коморник урядує. — Арештування. — Хуліґанські напади. — Ґльорифікація в „Курієрку".

У ліському повіті мало що знову не повторились відомі події з 1932 р. Почалось у селах **Дзюрдзеві та Гічві** недалеко Ліська. По смерти пароха в Гічві бл. п. о. Йосифа Кузьмака його діти, конкретно д-р Кузьмак, лікар з Балигороду, продав деревостан парохіяльного ліса в сусіднім селі Дзюрдзеві жидові Бартфельдові, купцеві деревом з Балигороду. Цей негайно приступив до вирубування ліса, але селяни рішуче спротивились, кажучи, що спадкоємці помершого пароха не мають права продавати парохіяльного ліса. Лікар заслонювався тим, що має дозвіл від староства і йому вільно вирубувати дерево. Але від чогож є п. коморник Ян Крайцарик у Ліську? До Дзюрдзева недалеко з Ліська, бо ледви пів годинки їзди. І жид Бартфельд приїзджає з коморником тай пре до ліса. Але селяни захвилювались і пан коморник з жидом утікли з села. Зявилась поліція і стала урядувати. Найповажніші господарі з війтом Стефаном Іскатом сидять ще від 21. лютого ц. р. у судових арештах у Ліську і тепер урядує вже прокуратор зі Сянока. Арештовані — це селяни понад 60 літ, а між ними є також господар, якому 70-ка перескочила. І так сидять: **Стефан Іскат — війт, Михайло Ґубіш, Микола Ткач (понад 70 літ), Антін Вуйцік, Михайло Мулик, Михайло Вуйцік зв. Римарчик, Іван Горуць, Антін Попович зв. Ґолда та Андрій Молчан.** Останній римо-католик, решта всі греко-католики.

А одночасно проти о. Плахти, хвилевого завідателя в Гічві, почали місцеві москвофіли з читальні ім. М. Качковського неперебірчиву наґінку. Не слід забувати, що померший парох був завзятим москвофілом. Уже від першої хвилини невидима рука підбехтує збаламучених селян москвофільською дурійкою проти о. завідателя. Провокації за провокацією. Ось на Богоявлення на річці прикрашено хрест і смеречину трикольоровими рос. хоруговками. Але о. завідатель доконав чину водосвяття на тій-же річці, лишень кілька кроків дальше та провокаціями надто не журився. І зявляються в селі „темні духи" зі Сянока, а саме Емануїл Мокрицький, емер. скарбовий радник і м. Музичка. Це збанкротовані москвофільські „менери" і стовпи „Лемковского Союза", які тепер швендяються по селах та баламутять людей. Словом: використовують „політичну" конюнктуру на Лемківщині. До того т-во „Бескид" вже на ліцитації, а тут охота до „праці" не дає спокійно сидіти із заложеними руками сяніцьким москвофілам. І по їхній „візиті" счиняються в селі Гічві несамовиті події. Ось у другій половині лютого ц. р. одної ночі заїзджає на приходство віз від гною, вистелений терниною. Одночасно підбехтані авантурники серед півночі починають виважувати двері та добуватись через вікна до кімнати о. завідателя, який ледви чудом спасся від неминучої смерти (бо відстрілювався з револьвера). І тому, що ексцеси проходили авантурникам безкарно, о. завідатель виїхав з села. Слід згадати, що саме підчас нападу на приходство в селі була поліція, але мабуть не дочула, що місцеві хуліґани складають на приходстві „візиту" — так пише „Курієрок" — і не інтервеніювала. Колиж про напад довідались парохіяни, негайно донесли про цей нечуваний бандитизм невідповідальних авантурників прокураторові в Сяноці. Поки що в селі кипить. Тепер уже поліція вважає на безпеку.

А „Курієрок" під вимовним заголовком **„Провокаціє рускіх парохув і мільчене ґрецко-католіцкеґо епіскопату"** (ч. 61 з 2. березня ц. р.) ломить руки над поведінкою „нечемного" духовенства. Воно, мовляв, сіючи ненависть між обома братніми народами, доводить до непорозумінь на селі. Самому о. Плахті дісталося таке: **„О. Плахта вже від першої хвилини, недуживаючи проповідниці і свого становища, перемінив місцеву церкву на політичну трибуну, сіючи ненависть між обома братніми народами. Але терпець урвався. Руська людність, провокована скандалічними поступками того аґітатора, масово заявилась на**

НИНІ остання вистава

„Товаріщ“ „Родина“

приходстві і приготовивши віз, вислала до о. завідателя делегацію з домаганням, аби сів на віз і відіхав до найблизшої стації. Коли ж він намагався ремонструвати, люди підождали до ранку, коли-то **забрав речі і виїхав зі села**“. (Підкреслення „Куріерка“).

Одночасно дісталось о. Крисі, пароховії з Кінського за те, що не пішов на хапатиню, яку влаштувала дідичка для п. старости і команданта повітової поліції з Березова, що приїхали на відкриття „русскої“ читальні ім. М. Качковського, гай ще за те, що селяни, ображені до живого зневагою москвофільського агітатора, який відважився назвати українців „малпами“, масово приступили потім у члени читальні „Просвіти“, де о. парох є головою. Зрештою про це ми вже писали в „Ділі“ (ч. 49) і наші читачі вже знають про цілу ту невдалу польсько-москвофільську „імпрезу“. Вкінці „Куріерок“ ще накидається на Князя нашої Церкви й епископів за те, що, мовляв, „мовчки“ підтримують протидержавну політику підлеглого духовенства. Але наведеного хіба досить.

Ось так безнастанно „день по дневі вбиває „Куріерок“ у голови своїх читачів **зовсім брехливі, а в найкращому випадку роздмухані до несамовитих розмірів вістки про те, що на нашій області діється, або щойно станеться**“ — як влучно підмітило це вже було санаційне „Слово Польське“ (ч. 165 з 1932 р.). Так-то україножерний „Куріерок“, послуговуючись методами „Тайного Детектива“, як писало „Слово Польське“ про спосіб редаґування начального редактора і видавця „Куріерка“ п. Маріяна Домбровського, роздуває такий сумний факт до „якихось апокаліптичних розмірів безприкладної сензації, надягаючи одночасно облудно тогу оборонця державних інтересів“. І бачимо, що підхід до українських справ від того часу зовсім не змінився у редакторів „Куріерка“ навіть після переходу з рук Домбровського на власність банкового концерну, в якому той надають жиди. Саме навпаки! Постійне гльорифікування хуліґанських вчинків невідповідальних, а в найкращому випадку збаламучених людей та безоснові напасті на наше духовенство і його ерархію та видніших, активних громадян, — ось метода і спосіб насвітлювання нашого життя тим **„найбільше націоналістично-шовіністичним щоденником у Польщі“**, яким є „Ілюстровани Куріер Щоденни“, як писав краківський консервативний „Час“.

А найсумніший факт це те, що багато наших громадян, які стоять навіть при кермі нашого життя, купують таку ґазету і „Куріерок“ є для них нерідко єдиним інформаційним джерелом про наше життя-буття. Сумне, але правдиве.

(j-r)

У справі студій у краю і за кордоном.

(З лікарських кругів.)

В 61. ч. „Діла“ появилася стаття під повищим наголовком, яку слід би було в дечому спростувати чи пак доповнити. Не будемо тут розбирати всіх цифр, поданих автором. Скажемо тільки, що число 2.000 лікарів, для яких будьто би було ще місце на західно-українських землях, надто переборщене: його треба би звести до числа яких 500. Галичина в багатьох околицях вже насичена достаточно в лікарів, а більше наших лікарів може ще поміститися на Волині, Підляші, у Холмщині та на Лемківщині.

Багато відбігає від правди і погляд автора, що медицина — це найпоплатніший фах. Часи, коли так було, безповоротно минули. У звіті львівської Лікарської Палати за 1933 р. виказано, що біля 75 прц. лікарів на 2.000 не платило звичайних вкладок: себто річної оплати 20 зол. і до Каси Хорих лікарів 32 зол. річно, за що лікар, на випадок недуги, що триває більше як 8 днів, дістає 4 зол. денно. Головна причина неплачення — це недостача фондів. На зїзді Ради Лік. Палати (25. II. ц. р.) наведжено багато прикладів лікарської нужди, так, що треба було деяким давати дрібні запомоги на прожиток. А цього року утворено вже постійний фонд на запомоги для зубожілих лікарів, якого досі не було. Тепер дуже помітний напрям т. зв. етатизації, значить: щораз більше лікарів старається дістати постійні посади, чи то державні, чи то при самоврядних установах, чи Касах Хорих, школах, залізницях, то-що. І таким лікарям ведеться ще сяк-так. Скільки є на таких посадах наших лікарів, певно не знаємо. Приблизно на 3.500 таких місць лікарів українців є всього біля 50. Та це вже лікарі епігони: тепер дорога туди для наших лікарів так якби зачинена.

Таксамо треба би перестерегти перед загальною радою щодо виїзду на студії за кордон. Поминаємо те, що такі студії дорогі (з іспитами тревають 6 літ) і на це треба витратити тисячі золотих. Але все деякий процент лишається за границею, який з часом пропадає зовсім для нації. От на теренах Чехословаччини нараховують тепер понад 150 лікарів українців. Коли минулого року Спілка Українських Лікарів у ЧСР подала нам цю статистику, було для нас це число просто ревеляцією. А чи це відомо було і є в адміністраціях наших часописів чи видавництв? Та чи загалом міг би хто думати, що є стільки інтеліґентів, і то добре ситуованих, а так мало це помітно у нашому цілому житті?!

Друга справа — це справа нострифікації, яким тепер роблять щораз більше труднощів. У Львові приймають до нострифікації тільки 4 лікарів українців на рік. Університет у Вильні рішив від шкільного року 1933-34 не приймати більше нікого до нострифікації. Не знаємо, якої політики тримаються або будуть триматися інші польські університети. Львівський факультет подав проєкт, щоби кожний університет мав річно і щодо того свій нумерус клявзус та щоби кожний університет приймав лише реґіональних кандидатів, себто напр. Львів тільки кандидатів зі Східної Галичини. — Не кожному лікареві піде нострифікація так легко, як одному у Львові, що перевів її за 3 місяці (вступив був на той час до У. Н. С.), бо звичайно триває вона 1—2 роки. Але знаний також випадок, що один лікар уже 20 літ по матурі і ще не скінчив нострифікації.

На нашу думку краще було би молодим адептам медицини старатися вписатись у якийсь польський університет (Варшава, Познань, Краків, Вильно) і там студії покінчити, а по укінченні поїхати ще на 1—2 роки за кордон. Тоді багато більше можна скористати і це вийде багато дешевше.

Лікар.

НА ОРГАНІЗАЦІЙНОМУ ФРОНТІ.

Районова виборча нарада членів УНДО в Толщеві коло Львова.

На 28. м. м. скликав Повітовий Народній Комітет львівського повіту районову нараду **до Толщева, в якій взяло участь около 150 громадян і громадянок з отсих місцевостей: Толщів, Милятичі, Волків, Загіре, Куґаїв і Селиська. В нараді взяли участь посол львівського повіту п. Ілько Лисий** і власник дібр з Милятич **п. Григорій Терлецький** враз зі своїм завідателем дібр, **п. Володимиром Вавришиним.** Нарадами проводив член Повітового Народнього Комітету **п. Іван Думанський** з Толщева. Довшу промову про новий самоуправний закон і наміччену перебудову громадської самоуправи виголосив посол **п. І. Лисий,** після чого переведено довшу дискусію над рефератом та рішено візвати присутніх, щоби негайно відбули у своїх громадах виборчі сходини громадян і вибрали виборчі комітети для відповідної підготовки виборів.

Районова виборча нарада членів УНДО у Бродах.

Заходом львівського Повітового Народнього Комітету УНДО відбулася дня 4. лютого ц. р. **в Бродах** районова виборча нарада, в якій взяли участь громадяни і громадянки з отсих сіл: Броди, Глуховець, Лубяна, Красів, Поляна і Раковець. Нарадами проводив місцевий парох о. **Максиміліян Коверко,** член Повіт. Народ.Комітету. На нараду прибув зі Львова посол **Ілько Лисий,** який зреферував постанови нового самоуправного закону та майбутній устрій громадської, волосної і повітової самоуправи. Наради покінчилися ухваленням заклику до присутніх громадян, щоби негайно покликали до життя місцеві виборчі комітети в усіх заступлених на цій нараді громадах.

Зол. 1·50
Коштує чвертьрічна передплата гумористичного журналу
„ЖОРНА“
Замовляти: Адміністрація „Жорна“ Львів, Ринок 10, Конто ПКО. 503.4..
Жадайте оказових чисел!

Кооперуємо!

„Просвіта“ ніколи не могла жалуватися, що кооперація не виконує своїх обовязків супроти неї, що не йде їй у допомогу, коли зайде потреба. Вправді обовязок членства до „Просвіти“ кооператив усякого роду і ступня ніколи не був у 100 відс. виконаний (до деякої міри виїмком була тут Маслосоюзницька Орґанізація), але на це зложилося багато ріжних причин. Головно не треба забувати, що кооперація переходила й переходить важкі потрясення, що завели її глибокі рани та діймаючі втрати.

Тепер кооперація починає приходити до себе матеріяльно і рівночасно низова кооперативна орґанізація розуміє, що без підготовчої праці в освітно-виховній ділянці, яку веде „Просвіта“, ніяк не можна обійтися. Це дається запримітити хочби на недавніх освітніх філіяльних з'їздах, на яких представники кооперації були досить численні і де поклик, щоби виконати обовязок членства до „Просвіти“, не викликував ніякого опротиву, але де не було навіть проби оправдання, мовляв, ми находимося самі у важкому положенні, тощо.

Гарним прикладом цієї обовязковости є Дрогобиччина, де ПСК сам веде акцію членства до „Просвіти“, прислав уже перший список кооператив, з яких 8 вплатило 12-золотову вкладку, 3 кооператив 2-золотову, а сам ПСУК, як що-року, повне річну вкладку. До половини цього року мають усі кооперативи цього району, так споживчі, як і кредитові (усіх около 80), заплатити вкладку до „Просвіти“.

Так сказали кооператори з ПСУК-у в Дрогобиччині. А їх слово — це діло. Живо на черговиx!

Славно Дрогобич!

Поінформований.

ВСЯКОГО РОДА МАТЕРІЯЛИ ВОВНЯНІ — ТА ІНШІ
найдешевше в текстильнім магазині
„ТАНИЙ СКЛЕП“ — З. ЗАЛЕСКИЙ, Львів,
2/48 ГАЛИЦЬКА 8.

По широкому світі.

— Народне референдум у Швайцарії Берн відкинуло більшістю 486.000 голосів проти 416.000 проект федерального закону про оборону держави. Проти закону голосували соціялісти, комуністи і члени національного фронту та інших правицевих угруповань.

— Як повідомляють з Букарешту, 11. ц. м. переведено фузію нац.-селянської партії зі селянською ґрупою д-ра Лупу, який перед кількома роками залишив був з 10 послами цю партію.

— В Парижі відбулися збори організації „Круа де Фе“ (Боєвого Хреста), яка, віддавши честь полягшим 6. лютого ц. р., заповіла, що буде продовжувати акцію, яка має на меті направити обичаї в парляменті і судах.

— На університеті в Тулюзі прийшло до заворушень наслідком промови одного з професорів на протижидівських зборах. Заворушення перенеслися на вулицю, де кількох студентів ранено.

— В Ахені відкрито пропаґандову виставку „Дороги до німецького сходу“. Делеґат міністерства шляхів заповів 40 проц. тарифові знижки для тих, що відвідують східні німецькі провінції.

— Прокуратор Зл. Держав Комінгс постановив притягти до відповідальности б. амбасадора Мелона, б. бурмістра Нюйорку Вокера і ін. за неплачення податків.

— Монетарна комісія американської палати репрезентантів ухвалила постанову в справі субсидіювання вивозу рільних продуктів і піднесення світової ціни срібла.

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

ҐАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКІМ ВИБОРІ — ПО ЦІНАХ ДУЖЕ НИЗЬКИХ. — Поручає Ф-ма ЗИҐМУНТ ЗАЛЕСКИЙ Боїмів ч. 4.
56/53 32—180

Нащадок лицарської Гуцульщини.

Разом із пок. Степаном Ґеник-Березовським, що помер дня 31. I. н. р. у Березові Нижнім, пішов до гробу представник колишньої, лицарської Гуцульщини, яку так привабливо, але і так ідеально, як Черемшина малював колись Федькович.

Федькович, сам шляхтич-гуцул, відчував і оспівував тих давніх гуцульських ґаздів-лицарів, горди та пишних, що більш усього дорожили волею та своєю гуцульською славою. („Гуцульська славо, яка ти кривава!“).

Пізніше часи змінялися, змінялася і Гуцульщина. Збідніла і присмиріла. Черемшина вже бачив бідність і смирність Гуцульщину і змалював у своїх чудових поемах-оповіданнях. Ми вже також не затямили колишнього гуцула і тому на Федьковичевих гуцулів дивимося як на плід романтичної уяви знаменитого поета. „Федькович ідеалізував своїх гуцулів“ — кажуть. Отже пок. Ст. Ґеник-Березовський — був живим доказом, що Федькович не дуже віддалився від правди і що гуцули не тільки займалися і не тільки любили всяку мистецьку обробу (вишивки, килими, кераміку), але й характером своїм, своєю гордою поставою помітно різнилися від колишніх панських селян із долів.

Березівські гуцули, це була стара шляхта, скора до зброї завзята, скора до бунтів і до боїв. Стрічаємо їх і в повстанних лавах шляхти. Стрічаємо їх і в поході молд. воєводи Богдана (1490) і в поході молд. воєводи Богдана (1509) і в домашніх війнах та заворушеннях, аж врешті, у війнах Хмельницького. Лесь Березовський з Березова, був полковником Семена Височана. (Д-р Крип'якевич: „З історії Гуцульщини“, Львів, 1929.) Зате Ян Собєський сконфіскував їм маєтки і вони мусіли тікати над Дніпро. В реєстрах козацького війська знаходимо їх чимало. Аж за Йосифа II. деякі з них таки вернулися до свого рідного Березова і привезли зі собою козацьку ношу і привезли традиції малі.

Покійний Степан Ґеник-Березовський був нащадком одних березівських гуцульських козацьких родів. З дідом своїм чумакував колись, розкішним возом їздив на великі свята до церкви, а в старости літ подарував тую старосвітську ношу до нашого „Національного Музею“ у Львові.

Колиб цей віз та вмів нам розказати, куди то він та коли, та якими шляхами їздив, то було би що послухати!

Покійний Степан помер, проживши 81 літ, а його дід був ще старший, — це вже шматочок історії. Серед теперішньої збіднілої Гуцулії покійний виглядав також на спомин із колишніх, кращих часів.

Бувало, як зі свого порога гукне та челядь, то голос його на всі гори лунає: „Іва... Мар... Оле...!“

Його млин білим за дурно муку молов, його внуки, хоч уже паничі, бо до гімназії ходили, на Свят-вечір мусіли до вбогих свояків вечеру носити, бо так звичай велів, а як найбідніший із тих свояків помер, той, що ложки стругав і з того жив, то покійний Ґеник-Березовський сам його чотирма сивими щонайкращими волами на цвинтар відвіз, сам, такий дука на всі гори!

Гарно записалися Ґеники-Березовські в біографії Івана Франка. З братом пок. Степана, Карлом дружив Франко. Вибрався до нього, до Березова мабуть 1880 р., але там його й арештували і разом із Карлом втягнули у процес Павликівних і Фокшеїв. (М. Возняк: Памяти Івана Франка, Відень, 1916.). По процесі Франка знов пустився до Ґеників, до Березова, а коли в Коломиї лежав у готелю в голодовій горячці без крейцара при душі, то Ґеник урятував його та забрав до себе, де він і перебув кілька тижнів, набираючи сил і охоти до дальшого життя. Покійний Степан Ґеник-Березовський дорожив споминами про цей побут великого поета у їх рідній хаті і до смерти зберігав тую стару хату і тую возівню, де проживав Франко.

До науки мав Степан велику охоту. Сам письменний, любив читати й балакати з освіченими людьми. Чотирьох унуків-сиріт вивів у люди. Найстарший — лікар, молодший — магістер фільософії, третій студент духовної академії, а наймолодший ще в гімназії.

Це навіть для богатого чоловіка діло не легке.

За свого довгого віку зазнав Покійний чимало радости і горя. Та чи не найтяжчий удар упав на нього, коли на війні втратив двох синів. Як у Стефаникових „Синах“ пішов на свою сорокморґову ниву і там головою товк до скиб, передаючи їм своє горе.

Н. М.

Пані купують найгарніші плащі, костюми, сукні, блюзки і пр. у відомій фірмі: Яків Посамент Львів, ул. Академічна 2. (Готель Жоржа).
1221 3—3

„Пан з білою квіткою...“

Цікавий політичний процес перед львівським судом присяглих.

Дня 12. н. м. відбувся перед судом присяглих у Львові в історичній салі при вул. Баторого останній в цій каденції політичний процес проти

МАРІЯНА МАРТИНА Й ОЛЬГИ СЕНЬ,

обвинувачених у злочині з 97 та 155 § к. к., значить у приналежности до ОУН і кольпортажі „Бюлетеню“ тієї організації. Розправі проводив радн. Ягодзінський в асисті суддів Шумлянського й Мединського, обвинувачував прок. Прахтель-Моравянський, боронили д-р С. Старосольський і д-р Ст. Шухевич.

Акт обвинувачення закидав підс. Мартинові, що 26. жовтня м. р. дістав від якогось невідомого йому типа пачку летючок з дорученням передати його чергового дня, 27. жовтня в год. 1. впол. типові на вулиці Ковбасевича, що матиме білу квітку в клапі та на його питання „Чи ви з Керниці“ відповість „Ні, я з Личакова“. Мартин передав згаданий пакет, в якому було 15 „Бюлетенів“ ОУН, Сенівні з тим самим дорученням ще тогож дня, а слідуючого дня вона вручила пакет справді якомусь панові з білою квіткою, яким випадково був поліц. агент Новачевський, кажучи йому, що це з Кр. Екзекутиви ОУН та що завтра може йому дати більше літератури. Агент арештував з місця Сенівну, вона виявила Мартина, якого день до того арештували й обоїх обвинувачено у приналежности до ОУН та кольпортажі літератури цієї організації.

Сенівну звільнили з арешту другого дня, з огляду на лихого здоровля і браку доказів й арештували вдруге 23. м. м., коли дістала акт обвинувачення. Мартин був увесь час в тюрмі.

ОБВИНУВАЧЕНИЙ ОПОВІДАЄ.

На розправі, після прочитання акту обвинувачення, зізнавав перший Маріян Мартин. Родився 1908 р. на Левандівці, 1928 р. здав матуру, але університет мусів кинути бо батька зредукували без платні. Два і пів року працював опісля в кооперативі й заробляв лекціями, щоби допомогти родині. Брав діяльну участь в культ.-осв. житті Левандівки, належав до Просвіти й Рідної Школи і там відси Сенівну, з якою бачився часто. 26. жовтня м. р. зустрів, вертаючи з централі Р. Ш. в Єзуїтськім парку знайомого, якого пізнав раз у поїзді до Сколього, потім бачив ще кілька разів, м. і. на святі УМХ, а проте не знав його прізвища і той, поговоривши з ним хвилину, просив його, чи не передав би пакету мужчині, що чергового дня дожидатиме з білою квіткою в бутонєрці при вул. Ковбасевича та відповість йому так, як каже акт обв. Підс. взяв пакет й заніс до хати, але що пізніше був тогож дня у дентиста і той казав йому зголоситися в 1. год. у себе, отже в тій самій год. коли мав передати пакет, просив, зустрівши на повороті з міста Сенівну, чи не зробилаб цього замість нього, на що вона згодилася. На Левандівці Сенівна підождала, підс. приніс пакет і передав їй, та більш тією справою не цікавився. Чергового дня його арештували, а до того часу був арештований тільки раз, бо на Зел. Свята кричав поліції „Ганьба!“

Предс.: Чому ви, бачучи всю таємничість пакету і гасла, згодилися передати його, тимбільш, що той ваш незнакомий сам сказав, що це нелегальні папери?

Підс.: Тоді йшла протибільшовицька акція, яку теж забороняли і я був певний, що це в тій справі.

Предс.: До ОУН ви належали?

Підс.: Ніколи не належав і нічого з доручення тої організації не робив. До пакету не заглядав, бо уважав це за нечесне заглядати в чужі справи, тимбільш, як хто має до мене довіря.

Прок.: Чи ви прихильник націоналістів?

Підс.: Ні. Я працюю для України інакше.

Прок.: А не думали ви, що впадете жертвою провокації і той ваш знакомий міг бути провокатором?

Підс.: Тоді не думав. Тепер бачу, що я жертва провокації.

Прок.: Чи ви не знаєте, чи не хочете сказати його прізвища?

Підс.: Якби був мій товариш так „всадив“ мене, то я скорше взяв на себе тюрму, як його зрадив, але нині коли всі познаки вказують, що це провокація, я його не щадив би. Але не знаю.

Підсудний Мартин говорить голосно, різко і ясно, викликуючи на салі помітне враження.

„Я СИМПАТИЗУВАЛА З НИМ..“

З черги зізнає підс. **Ольга Сенівна**, літ 22, уч. семинарія й Муз. Інст. ім. Лисенка.

Згідно з зізнаннями підс. Мартина, дістала від нього пакет, який він просив її передати 27. жовтня панові з білою квіткою, питаючи його чи він з Керниці, бо сам не мав часу. Підсудна мала пакет цілу ніч, але до нього не заглядала. Коли слідуючого дня прийшла на вул. Кубасевича, зустріла справді пана з білою квіткою. Спитала його: „Чи ви з Керниці“ і почувши щось невиразне, дала йому пакет, кажучи, що вибрав невідповідну пору, бо вона не була ще на обіді. „Пан з білою квіткою“ зливовано взяв його, розгорнув й арештував з місця Сенівну, кажучи, що дуже радо пустив би її, але за ним йде товариш і той міг би його зрадити. На поліції відмовилася сказати, хто дав їй пакет, бо симпатизувала з Мартином і не вірила в те, щоби він пхнув її в таку біду. Потім сказала і другого дня її звільнили. До ОУН не належить і не мала ніколи ніяких звязків з тією організацією, чого найкращий доказ — що в неї нічого не найшли.

Предс.: Акт обв. каже, що ви казали тому панові, даючи йому пакет: „Це з екзекутиви, завтра дістанете більше“. Правда це?

Підс.: Виключене. Я не знала й не знаю досі, що це таке екзекутива, зрештою цілу справу брала я природно, бо буває таке, що навіть незнайомі товаришки передають через себе щось третій особі.

Обор.: Коли ви зрадили прізвище Мартина?

Підс.: 28. жовтня, коли мені сказали вже, що він арештований та заявили, що наперед знали, хто мені дасть — краще як я.

Після коротенької перерви зізнавали ще свідки прокуратора: ком. **Цесельчук**, який зізнав, що Сенівна заявила перед ним, мовби заглядала до пакету та не знає, як це сталося, що цього не занотували у слідстві аґ. **Ходань**, що купив був на гріб одного знайомого вазонок з білим квітом, з якого вищибнув собі один аґ. Новачевський і який був з останнім на вул. Кубасевича в менті арештування Сенівної, врешті аґ. **Новачевський**, що мав білу білу квітку з вазонка Ходаня, який той купив для жінки і дальше підтримує, що в менті коли Сенівна давала йому пакет, сказала: „То з екзекутиви, завтра дістанете більше“, хоч Сенівна до очей йому це заперечила.

ОБОРОНЦІ КАЖУТЬ: ПРОВОКАЦІЯ!

Після цього говорив **прокуратор Прахтель-Моравянський,** підтримуючи акт обвинувачення та вимагаючи від суддів затвердження питань так щодо злочину держ. зради, як і кольпортажі нелегальної літератури.

Обор. д-р Старосольський почав свою промову з того, що приналежність до ОУН це не 97 §, для того параграфу мусить бути безпосередня діяльність проти Польщі, за що в інтересі самої Польщі не лежить, щоби за цей параграф засуджували якнайбільше людей. Мартин, на думку оборонця, до ОУН не належав, бо хоч. прок. каже, що він знає тайни ОУН, то хто їх не знає і чи це доказ на приналежність? Не доказ також це — що він передавав пакет, про якого зміст не знав; він випадкова людина, на яку впало нещастя, а сам ком. Цесельчук підтвердив, що інвіґіляція його через пів року не дала на це найменшого доказу. Зате правда, що робив це, маючи на думці протибільшовицьку акцію, в нервозній атмосфері між вбивством у консуляті а днем жалоби 29. жовтня і як чесний хлопець, не був би пхав Сенівну в загрозу. Є інша річ, якої не торкнувся прокуратор: провокація! Може не поліції, але отой незнайомий, потім той агент політичного відділу для українських справ, що є якраз у 1. год., якраз з білою квіткою, якраз на вулиці Кубасевича і якраз подібний до того, кому мали передати, тоді як у Львові є сотні вулиць, 330 тис. мешканців — це все складається на чудо, якому назва — провокація. Тому не толеруйте провокації, не дозволь-

те, щоби на її основі прокуратор обвинувачував а суд судив і протестуючи проти таких метод, для чистоти повітря звільніть Мартина! — закінчив оборонець свою, як завжди дуже добре виголошену і льогічно мірну промову.

Зміст промови **обор. д-ра Шухевича** такий: Це, що Сенівну звільнено другого дня після арешту, мотивуючись браком основ для здогаду про її членство в ОУН, та що вона нібито мала сказати: „це від екзекутиви" — промовляє рішуче проти її приналежности до ОУН, бо звільнив її ком. Міка, а друге — екзекутива ОУН не передає ніколи нічого і члени її звязку з екзекутивою не мають. Новачевський зразу казав, що Сенівна казала „від проводу", потім, що „від екзекутиви" — отже сам видумав це слово і в дійсності не знав від кого та що є: провід чи екзекутива. Тому питання з 97 § безосновне. Далі: Такі випадки як з квіткою бувають. Обор. сам віз раз як старшина жандармерії документи, за які повинен був і того, що передавав і того, кому передавав арештувати. В цьому випадку зайшло кві-про-кво, як з тою дівчиною, що мала, йдучи сповідатись, пізнати священика по хресті на грудях і пішла з вояком. Кві-про-кво веселе, якби не трагічна кара, яка може Сенівну, нездорову, зломити зовсім. Прок. казав, що з ОУН мусить член дати летючки не членові. А чи Сенівна дала членові? Ясно, що діло тут у провокації і за нього, як казав колись прок. Гіртлер, ніякий прокуратор не повинен обвинувачувати. Сенівна має бути звільнена від всього, що їй закидають.

Після тієї, з вервою виголошеної та міцної аргументацією промови оборонця, реплікував ще прокуратор, боронючись, що в тій справі нема зовсім провокації, але оборонці відповіли йому знову доказами, (м. і. тим, що Новачевський не ждав, арештувавши Сенівну, на того пана з білою квіткою, який мав прийти по пакет та неясністю з вазонком, з білим цвітом, який невідомо навіщо Холань купив) — що є всі основи бачити в цій справі грубі нитки провокації.

Судді присяглі пішли опісля на нараду й заперечили злочин з 97 § Мартинові 9-ма й Сенівній 11 голосами. Зате затвердили 10 голосами злочин з 155 § Мартинові, а в справі Сенівної впала рівна кількість голосів — 6 за, 6 проти.

ПРИСУД.

На основі цього трибунал присудив Мартина на 10 міс. вязниці, враховуючи йому слідчий арешт, а вердикт 6:6 у справі Сенівної

ЗАСИСТУВАВ,

— та проте звільнив її з вязниці

Підсудна вийшла весела до рідні, яка на неї дожидала. Мартинові залишилося сидіти всього ще 5 місяців. (а. к.)

—o—

В обороні релігії.

БУЕНОС АЙРЕС, 12. 3. ПАТ. В м. Мексик не дозволила юрба з 2.000 осіб, яка окружила гімназію СС. св. Тереси, зліквідувати цю школу та побила поліцію, що прийшла з тою метою. 500 учениць забарикадувалися у школі, щоби не дати арештувати монахинь, своїх учительок. Супроти цього уряд відступив від свого заміру.

—o—

За спробу відновлення заборонених партій.

ЛЯЙПЦІҐ, 12. 3. ПАТ. Наглий суд у Фрайберґу засудив 22 комуністів і соц.-демократів на загальну кару 54 літ вязниці за переворотову діяльність і спробу відновити політичну діяльність заборонених партій.

—o—

Американські клопоти.

НЮ ЙОРК, 12. 3. ПАТ. Нюйорський щоденник „Сан" повідомляє", що політика през. Рузвельта звернулася тепер, після кількох місяців від економічного націоналізму до інтернаціоналізму. Сталося це в парі з бажанням найти ринки збуту для надвишки амер. продукції. Фабриканти заявляли давно урядові, що збільшать кількість робітників і їх платню радо, як тільки найдуть ринки збуту. Тепер федер. уряд намагається відшукати втрачені закордонні ринки. Американська закорд. торговля доходила у 1929 р. до 9 міліярдів долярів, тепер змаліла до 2 міліярдів. Розвоєві закорд. торговлі стоять на перешкоді фінансові та митні клопоти. Щоби цьому зарадити — треба консолідації експорту й імпорту при грошевій допомозі уряду. Для цього створено експортовий банк, а през. поставив до конгресу домагання дати йому повновласти на переговори з закордоном у справі мит на основі взаїмної відплати.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРИГАДАТИ СЕБЕ КУПУЮЧІЙ ПУБЛИЦІ.

Бельґія та СРСР.

БРЮСЕЛЯ, 12. 3. ПАТ. Міністр закордонних справ Гіманс заповів, що справа навязання взаємин із СРСР буде темою найближчих праць бельґійського кабінету. Заяву цю приняла тутешня преса з великим вдоволенням.

—o—

Сіямська кор. пара в Італії.

РИМ, 12. 3. ПАТ. До Сан Ремо приїхав сіямський король і королева. На двірці витав їх наслідник престола, Мусоліні, члени уряду та представники влади.

—o—

НОВИНКИ

— **Вечір ритмо-пластичних танків.** Дня 14. березня ц. р. год. 19.30 відбудеться в салі театру „Ріжнородностей" заходом товариства **„Українська Захоронка"** вечір ритмо-пластичних танків **Оксани Суховерської** з такою програмою: 1) Забава дітей. 2) Забава мячем. 3) Вправи обручами. 4) Вправи мячами. 5) Паяц і лялька (музика Рахманінова). 6) Плястична ілюстрація пісні „Віють вітри". 7) Танок „шевчиків". 8) Вальс. 9) Дикий їздець (муз. Шумана). 10) „Дощик", ілюстрація вірша К. Малицької. 11) Танок із чінелями (сольо танкове Дарії Ніжанковської). 12) „Метелик" (сольо Дарії Тарновецької). 13) „Лебеді" (муз. **Saint-Saëns-a**). 14) „Блудний вогник" (муз. **Schütt-a**); танець у виконанні п. Марії Федорчаківної. 15) Український танок. — Програма багата, а коли додати, що чистий дохід призначений на Т-во **„Українська Захоронка"**, то треба сподіватися, що на цей вечір прибуде громадно ширша публика, щоб приглянутися артистичним рухам і ріжноманітним музичним ілюстраціям, які будуть правдивою насолодою для ока та вуха. — Квитки можна набути в Книгарні Шевченка від год. 2—7, а в день вистави при касі театру „Ріжнородностей" від год. 6. веч. 1203

— **Звижка цін.** На тутешньому ринку замітна в останньому часі звижка на деякі артикули, як дерево, залізо і т. п. Одначе не подорожіло ще нічого в кооперативній крамниці „Е-ко", Львів, вул. Сикстуська ч. 29, де наша публика дешево набуває жарівки, лямпи, батерії, акумулятори та радіо-апарати. 1205

— **Розумні хазяєчки заощаджують собі часу** — купуючи фахово приправлену биту птицю тільки в

ПТАХОМЯСАРНІ МАСЛОСОЮЗУ,

Косцюшки 1 а, або замовляють собі їх доставу до дому (без окремої доплати) телефонічно (29-66) або в якійнебудь з крамниць Маслосоюзу. 1215

— **ЧЕРЕВИКИ жіночі, мужеські і дитячі купуйте в одинокім українськім Маґазині Взуття „КОМЕТА" Львів — Ринок 21. Сповніть гасло „Свій до Свого."** 68 53 8-45

— **Маґазин постелі Р. Джала,** Львів, Хорущина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 54-100

— **Церковні брокати,** борти, френдзлі, наплечні хрести, **панаму** до вишивання фелонів і фан, **дзвони,** всі готові церковні річи, **плащеници,** книги, світло, **кадило,** печатки для Парох. Урядів, хінсько-сріб. і альпакове **столове накриття,** ліжка, **прапори** і відзнаки, поручає Дім тор.-пром. **„ДОСТАВА"** у Львові, Домініканська 11/І. і Руська 20, в Перемишлі, Костюшка 5 і в Тернополі, Руська 14. 1106 17-?

— **Наш конкурс для неписьменників.** Коли ми розписували цей конкурс на оповідання або спомин про найцікавіший епізод з життя, не сподівалися, що дістанемо стільки рукописів. Визначили ми речинець проголошення конкурсу на 15. березня. Тимчасом ми дістали більш як 120 рукописів; щоб переглянути їх уважно, на це треба бодай місяць часу. Тому рішили ми містити в „Ділі" деякі рукописи в міру, як їх будемо перечитувати, вже від нині. Ясно, що поміщені нами новелі або спомини не рішають іще про їх літературну вартість, чи евент. нагороду, а є тільки матеріялом, який використовуємо для огляду. Нагороди сподіємось оголосити за кілька тижнів.

— **„Новий Час" і польський правопис.** З приводу українського числа „Сигналів", польського місячника, присвяченого українській сучасній культурі, помістив „Новий Час" 19. ц. м. статтю „Польські Сигнали і українські знаки." Найбільше накидається невідомий автор на наших авторів за таке „жалюгідне явище", що вони мовляв „поперекручували свої імена й назвиська" тому, що редакція „Сигналів" прийняла польський правопис Академії і імена „Михайло", „Павло", „Осип", спольщила так само як і прізвища. Невідомо, чи автор цієї „фільольоґічної" критики читав дотичну замітку редакції на 1-ій сторінці. Поляки мають свій правопис, як ми свій і ми українщимо польські прізвища, додаючи до них своє закінчення, отже пишемо „Юлій Словацький, Богдан Залеський", а не Юліюш Словацкі, Богдан Залескі..."; так само вони перемінюють ... -ий у закінченні на -і. Що більше від ... місяця саме „Новий Час" пішов аж так далеко, що безкритично малпує деякі харківські ... вила і пише французів „Леґранів" або ... „Ледоховських" через „Ле", немов би ... були українцями. А одночасно „Новий Час" ... че, щоб поляки прийняли правопис на ... ві зовсім протилежного принципу. Що більше, ... підсуває українським авторам, які за ... ський правопис не можуть відповідати, ... негарні мотиви. Попросту якийсь ... чіпляється як п'яний плота і дочіпає до ... ще й політику!

— **Шевченківське число „Biuletyn-у Polsko-Ukraińsk-ого"** має 32 сторони друку і містить крім редакційної статті про культ Шевченка велику працю-статтю Павла Зайцева „Шевченко і поляки" (у книжковому форматі вона має ... лаб 5 аркушів друку!), працю д-ра Луки Лу... ва „Поляки про Шевченка", кілька польських перекладів Шевченкових творів, вийнятки з ... денника Шевченка тощо. В числі є теж ... знимок.

— **Ревізійний Союз Українських Кооператив для „Рідної Школи".** Ревізійний Союз ... від української кооперації відгукнувся на ... клик „Рідної Школи" у справі внутрішньої позички ось-яким письмом: Маємо честь пересилати у прилозі отсі заяви: одна штука від Ревізійного Союзу Українських Кооператив на ... одиниць позички у висоті 300 зол.; далі ... один список із заявами наших службовців, які закуплюють 70 одиниць позички по 25 зол., разом на суму 1.750 зол. (деякі з них декларували на поширення діяльности Т-ва як безповоротний дар 70 зол.). Згаданий список вказує точно прізвища дотичних осіб, число заявлених одиниць і висоту позички, вплачену суму й час, до якого кожна особа зобовязалась вплатити решту декларованої суми через Касу Ревізійного Союзу Українських Кооператив. Ця каса перешле найдальше до 15. кожного місяця список зложених ратальних вплат разом з дотичною сумою готівки. Одночасно пересилаємо 300 зол. за Ревізійний Союз і ... зол. як першу рату, що її вплатили службовці. — Честь Кооперативному Проводові ... ке тепле відчуття того значіння, яке в сьогоднішню пору має в народі діяльність „Рідної Школи"! Це не тільки велика поміч „Рідній Школі", але й гідний приклад для інших економічних централь та повітової і низової кооперації. Хто черговий?

— **Панахида по Тарасові Шевченкові.** Заходами львівського відділу Українського Центрального Комітету під проводом ... мінського при допомозі інших еміграційних товариств відслужено дня 11. березня в ... православній церкві при вул. Францішканській панахиду по Тарасові Шевченкові. До панахиди стануло трьох священиків під проводом настоятеля парохії. Церква була виповнена вщерть українськими старшими громадянами і молоддю. Були приявні представники ... всіх наших центральних установ і ... Прегарно співав мішаний хор під проводом ... мого диригента Дмитра Котка. Панахиду відслужено в церковно-славянській мові з українською вимовою.

— **Проф. д-ра Зенона Кузелю** вибрали на останніх Заг. Зборах знову одноголосно головою „Verband-у ausländischer Pressevereine" у Берліні.

— **Мають обнизити комірне.** Зачувати, що вирішні чинники у Варшаві рішили прихилитися до меморіялів льокаторських організацій в Польщі та обнизити комірне на 10 проц. ... що не знати, чи станеться це шляхом ... го закону чи президентського розпорядження.

— **За летючки.** В Бережанах відбувся процес проти 18-літнього ученика 5 кл. гімн. ... Зацухлого якого кілька міс. тому ... транспортом летючок ОУН. У висліді ... дістав Зацухлий 9 літ вязниці.

— **Львівська хроніка.** З текстильної ... Пфав у Ринку вкрали якісь злодії на 10 ... товарів. — До мешкання Т. Левчовського ... блішевича 24. вломилися львівські ... брали йому біля та столову заставу ... тис. зол. — Фірман Н. Олекса сідав ... реално на віз, що той переїхав його і ... ного відвезли його до лічниці. — На ... туській впав, нечайно захворівши, ... ці Збаража М. Репета, а переведений ... ствердив, що хтось вкрав йому ... готівкою.

— **Тільки 100 днів сонячних.** Тільки 100 днів ... рік ... масно сонячних. Позатим увесь рік ... географічній ширині холод і вогкість ... годи, до частих простуд. Успішною ... умовинах є Аспірина, відома також ... як своєрідний засіб, що лагодить і ... запобігти розвиткові простуди ... треба приймати щодня при ... 1—2 таблетки Аспірини.

— **Забобон зі староєгипетською гробницею.** [illegible] лорда Карнарвона і деяких інших о-[illegible] брали участь у розкопках гробниці [illegible]-Амена в Єгипті, так поділала на фан-[illegible] американської публики, що вона справ-[illegible] в можливість проклону Тутенх-[illegible] з всіх, хто осмілився зайти до його [illegible]. Щоби розвіяти цей пересуд, треба бу-[illegible] директора нюйорського Метрополітен [illegible] Герберта Е. Вінлока, звісного знавця [illegible] старини. Сьогодні появилося в ча-[illegible] його виснення відносно смерти дея-[illegible] учасників виправи до Єгипту в 1922 р. Він-[illegible] каже, що всіх осіб, які працювали над від-[illegible] старовинного гробу фараона, було [illegible]. З них померло дотепер 10, але більша по-[illegible] померших була в віці понад 40 літ, о-[illegible] мав 75 літ, а льорд Карнарвон також був [illegible] молодим, бо мав 57 літ. Крім того він [illegible] загалом слабкого здоровля. Щодо самого [illegible], який буцімто був написаний гієро-[illegible] в самій гробниці, Вінлок каже, що та-[illegible] проклону нема, а лише син фараона о-[illegible] наслідників, щоб вони не сміли нару-[illegible] призначеного на утримання [illegible] культу, призначеного на утримання [illegible]. І таких проступників він страшить [illegible], злою славою та іншими моральними [illegible], але не грозить смертю.

— **Справлення похибки.** В статті д-ра Ол. [illegible] „Знесення наглих судів" з понеділ-[illegible] 12 в. м. зайшла в 5-ім уступі з гори похиб-[illegible] слів: „за проступки", загрожені у [illegible] поступованні карою вязниці до 5 [illegible] в наглім поступованню кару [illegible] — має бути „карою вязниці понад 5 [illegible]".

З листів до Редакції.

Проти негідної клевети.

У „Хліборобському Шляху" ч. 9. з дня 4. [illegible] 1934 р. у статті, підписаній анонімом В. [illegible] під заголовком „В обличчі громадської пра-[illegible]" знаходяться такі місця: „Вкінці ще одна [illegible]" прикмета п. Залозецького. Коли він [illegible] і підкреслює те, що „Хліборобський Шлях" [illegible] гетьманського диктату" та є органом п. [illegible], то це ясно свідчить про ціль такої [illegible]. Панові Залозецькому ходить про те, [illegible] „Хлібор. Шлях" навести поліцію. А це, [illegible] викликає враження денунціяції, проти [illegible] очевидно, треба найрішучіше запротесту-[illegible]". І далі: „як бачимо, виринає нині перед [illegible] денунціяції і не можна позбутися [illegible] враження, що саме такі а не інші цілі мав п. [illegible], пишучи свою католицьку статтю".

Його роду подлі і низькі клевети, підношені [illegible] анонімами, увійшли у нас віддавна в моду і затроюють пресу та громадську опінію. Треба найостріше напятнувати такі образливі [illegible] і з огидою від них відвернутися, щоб [illegible] наше публичне життя перед цілковитою бальканізацією і револьверовим тоном таких [illegible].

Окрім того стверджения давати якінебудь [illegible] в цій справі уважаю нижче своєї [illegible].

5. III 1934.

Володимир Залозецький.

З театру.

ТЕАТРАЛЬНА СЕКЦІЯ Т-ВА „ВІДРОДЖЕННЯ": „ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ".

Театральна секція Т-ва „Відродження" за-[illegible] львівській публиці народньою [illegible] на 3 дії Семена Артемовського. Саля [illegible] „Міньон" була майже заповнена, що в [illegible] з останніми виступами театру „За-[illegible]" є просто неймовірне для цієї „пеховатої" [illegible]. Артисти, головно ж п. Ковак-Вірленська і п. [illegible], грали концертово. Ці двоє артистів весь [illegible] своєю грою та співом чарували публику, [illegible] нагороджувала їх за те бурею оплесків. У [illegible] дії на домагання публики п. Ковак-Вірленська [illegible] повторити „Ой казала мені мати". Добра була п. Панасюкова, яка тільки замало [illegible]. Її партнер в ролі Андрія п. Болак цим ра-[illegible] не справився. П. Матіяш в ролі султана був [illegible], одначе також замало грав. П. Мо-[illegible] в ролі Івана замало співав, за часто [illegible] на суфлерську будку та паличку дири-[illegible]. Хори були місцями добрі, місцями (остан-[illegible]) слабі. За багато виріжнялися баси, а зов-[illegible] не було чути тенорів. Орхестра добра, єдна-[illegible].

[illegible] почалася з годинним опізненням, [illegible] на другий раз треба безумовно оминути. У-[illegible] виставу належало доложити більше старань, [illegible] була нехай вимінувана хоч би в най-[illegible] театральні прилади (світло для [illegible] та вразливі вентиляції). Т-ву „Відродження" побажаймо на майбутнє великих успіхів, бо потреба постійного театру у Львові аж надто дається відчувати, а Театральна Секція „Відродження" сміло може репрезентувати театральне мистецтво. *І. К.*

Товари блаватні
вовни, шовки, полотна, постіль
Ф. Ожеховський
Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
7153 13—180 Телефон 25-55.

З музичного життя.

Попис-концерт учнів Муз. Інституту ім. Лисенка у Львові.

Попис з 28. м. м., виконаний учнями Музичного Інституту імени Лисенка, присвячений памяти педагоґа Отокара Шевчіка, відбувся у великій салі Лисенка і притягнув численну публику. Попередив його дуже змістовний і недовгий реферат дир. Василя Барвінського, який познайомив нас з поодинокими фазами життя Шевчіка і його педагоґічною діяльністю.

Для більшої переглядности буду обговорювати попис ґрупами учнів поодиноких професорів, не програмовими точками, як вони по собі слідували.

Ґрупі учениць Барвінського спільні деякі засадничі прикмети, як: звучний удар, добра техніка, богацтво виразу, чистота виконання і совісність підготовки. Найдозріліша з них Пясецька. Грала Шумана з ясністю думки і прозорою легкістю зовсім концертово. Зноміж вищих років найбільш талановита Харківська. Має добру вправу, силу удару, богацтво вислову. Безпосередня, молодечо-індивідуальна, темпераментна, з вирівняною технікою Шмитковська. Музикальна, з богацтвом виразових засобів і доброю технікою Гвоздецька. Дещо менше вирівняна, але безпосередньо свіжа Шуликівна. Не менше совісно і дбайливо підготовлений був ученик проф. Волошинової, Ґолдера. Він був одиноким пяністом мущиною і визначався правдивою мужескістю удару та музикальністю.

Другу ґрупу творили скрипаки, ученики проф. Перфецького. З них найбільше безпосередній Ковалів. Його спокійна інтерпретація, гарний, доволі глибокий тон та уміння вислову захоплювали. Не менш корисно представлявся Цегельський, хоч твір, що його він виконував, не дав йому багато можливости блиснути всіми добрими сторінками своєї гри. Согор знову цікавив теплотою виразу і доброю технікою.

Спів репрезентувала п-і Лепкова (проф. Сокіл). Її металічно-темно забарвлений голос звучав дуже приємно. Співала вона інтонаційно і дикційно чисто. Інтерпретувала свобідно і вміло.

Окрему ґрупу для себе творив квартет і смичкова орхестра. Квартет (проф. Пшенична камеральна музика) відзначався зіграністю, точністю і чистотою виконання та виходив поза рямки шкільно-пописового квартету. Співучу віольончелю Березовського, звучну скрипку Цегельського доповнювали гармонійно Ковалів (друга скрипка) та Согор (віоля).

Щодо точности й однозвучности виконання, то смичкова орхестра (проф. М. Колесса — орхестральна кляса) не лишалась позаду. Одначе її одуховила ще й рука знаменитого диригента Миколи Колесси, яка одним помахом внесла імпульсивне життя, барвність, свіжість і безпосередність у таку доволі одноманітну річ, як Баха „Суіту ґ-моль". Жаль тільки, що точки не обмежено до двох-трьох частин, бо перетомлена публика не всилі була слідкувати однаково уважно впродовж чотирьох частин. Неіврадимим явищем є затрачення акустичности салі, що показалося після її перебудови на ревієвий (вузький) театрик і що дається орхестрі спеціяльно прикро в знаки. Обовязком музичного товариства буде направити цей поважний брак прибудівкою, яка далаб звукові знову змогу свобідно розвинутись.

Реасумуючи, треба підмітити факт, що поодинокі учениці й ученики грали настільки індивідуально, що кожде з них находило прихильників між публикою, яка й кожного з них поодиноко вважала за ту найліпшу, чи того найліпшого. Поконцертові враження давали вдоволення з високого рівня концерту-попису. Томила тільки дещо за широка програма. Дуже болюче відчувався брак у програмі української педагоґічної літератури. Цією занедбаною ділянкою повинні наші українці композитори заопікуватись якнайщиріше.

Акомпаніював добре (скрипакам) проф. д-р Кудрик, співачці проф. д-р Нижанківський.

М. Н.

З кіна.

КІНО „АТЛЯНТІК": „МІЛІОН НА ВУЛИЦІ".

Легка, весела комедія, основана на непорозуміннях, у головній ролі з відомим німецьким артистом Ґеорґом Александром. Як дійти до великих грошей, коли хто має 5 шилінґів у кишені? Відповідь — треба мати щастя. Одним із засобів до цього щастя є щаслива знайомість. Хто заплутається в неї і робить дурницю за дурницею, може відкрити такий скарб, якого ніхто не прочуває. Фільма має ту прикмету, що всі розмови у німецькій мові.

„КІНО „ХИМЕРА": „ЛЮДИНА, ЩО ВКРАЛА СЕРЦЕ".

Тепер у моді такі фільми: історичні, несамовиті й ті, у яких головними акторами є діти. Фокс, ідучи слідами інших американських виробництв, випродукував цю фільму на основі сценарія, написаного для двох симпатичних хлопчиків: 5-літнього Томі і 7-літнього Чарлі. Проста і наївна гра тих двох розкішних хлопців справді подобається публиці. Це щось таке, в якому нема ні шабльону, ні перестарілих, дешевих ефектів, а проте акція цікава й оригінальна. Фільма надається особливо на те, щоб її оглянули діти, хоч і старші будуть нею вдоволені.

е. т.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

ВОЛОДИМИР КИПРІЯН.

Безсердечна смерть вирвала з кооперативної сімї доброго працівника й ентузіяста кооперативної ідеольоґії. Дня 10. III. ц. р. помер у санаторії Каси Хорих у Львові на грудну недугу Володимир Кипріян, ревізор Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові.

Покійний уродився в Ярославі 1896 р. Походив з урядничої сімї. Перед покінченням середньої школи вступив у 18. році життя, в 1914 р., до УСС-ів, де служив як боєвик до 1916 р. Опісля працював як помічник ліквідуючого старшини 1-го полку УСС-ів. У міжчасі здав іспит зрілости у Відні. По перевороті в 1918 р. став самостійним ліквідуючим старшиною в Українській Армії і в тім характері працював аж до квітня 1920 р. Під Козятином попав у полон та зазнав усіх невигод життя таборів у Фридрихівці, Стрию і Тухолі. В тім часі й набрався тяжкої грудної недуги. В липні 1920 р. втік з Тухолі спершу до Німеччини, а дальше до Чехословаччини. Побут на еміґрації використовував на докінчення студій. Рівночасно не занедбував громадської праці. Багато жертвенної праці вклав Покійний у Т-во „Студентська Поміч" у Празі, а опісля як секретар українських кооперативних курсів табору в Юзефові.

Від 1925 р. ставув до кооперативної праці в краю, спершу як скарбник щаднично-кредитової кооперативи „Праця" в Бучачі, опісля як службовик і член Управи кооперативи „Народній Дім" у Перемишлянах. В липні 1927 р. перейшов з Перемишлян до ПОК Рогатин, а звідси в 1928 р. до Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові, де працював на пості ревізора аж до смерти.

Одушевлений великою любовю і вірою в майбутність нашого народу, віддав покійний все своє життя, всі свої сили для нього. Спершу як стрілець, потім як кооператор працював завжди зі запалом для ідеї. Хто знав Померлого ближче, той дивувався його невтомній праці й енерґії. Працював понад сили. В праці забував про себе самого, про свою рідню. Виконуючи важкі обовязки ревізора, наражувався на різні невигоди, звязані з тією роботою. Та труди і невигоди переносив з усміхом. Його лице сіяло радістю, як бачив, або чув, що кооперативи зростають, скріплюючи свої моральні і матеріяльні основи. Горем для нього було, якщо довідався, що тут і там кооперативи занепадають. Його лагідна з природи душа тоді сповнялася гнівом. Кооперація як цілість була для нього всенародньою святинею.

Поза працею в кооперації був завзятим філателістом і пильним співробітником видаваного у Відні від 10 літ „Українського Філателіста". Його смерть покрила жалобою не тільки рідню, але й широку громаду українських кооперативних робітників та всіх українських філателістів.

В. Й. П.

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Львівщина „Рідній Школі". У звязку з розписанням внутрішньої позички „Рідній Школі" вамітив Повітовий Союз Кружків „Р. Ш." у Львові низку поїздок своїх делегатів у підльвівські села. Одні з них вже відбулися, інші відбудуться в найближчому часі. В дні 3. березня скликав Союз окружну анкету в Ременові, в якій взяли участь віпоручники громад: Відкова, Вислобоків, Гребенців, Жовтанець, Запитова, Звертова, Нового Села й Сулимова. Анкетою проводив о. Бак, парох Звертова, секретарював п. І. Фур, дир. Районової Молочарні в Ременові. Реферував делегат „Р. Ш." п. Вахнишин Данило. Учасників 120. Анкета пройшла дуже поважно. Присутні одноголосно одобрили розписання внутрішньої позички і покликали до життя окружну комісію з осідком у Ременові, яка займеться технічним переведенням позички крім у вище згаданих громадах ще і в отсих: Жидятичі, Колодно, Колодейце, Кукизів, Підліски Малі, Рудянці, і Стронятин. Про настрої анкети свідчить найкраще сам Ременів, який негайно підписав позичку „Р. Ш." в кваоті 450 зол. У цей спосіб він висувається (і те не вперше) на чоло всіх львівських громад, даючи своєю свідомістю і розумінням завдань „Рідної Школи" зразковий приклад, як треба підійти до справ цього Т-ва. Позичку підписали в золотих отсі організації і громадяни: Районова Молочарня 100, кооператива „Єдність" 50, кружок Р. Ш. 25, читальня „Просвіти" 25, „Сокіл" 25, каса Стефчика 25, Кідарат Сушко 25, Іван Романчук 25, Іван Тис 25, Іван Фур 25, Олекса Стецько 25, службовики Районової Молочарні 25 і збірка Кулинець, Занко й Тис 25. Слід сподіватися, що за прикладом Ременова підуть і інші села.

БУЧАЧ.

Анкети „Сільського Господаря". Дня 30. І. ц. р. відбулася анкета у Стінці. Реферат на тему „Раціональна господарка дрібного хлібороба", виголосив інж. Ф. Савчук. Присутніх 110 осіб, у тому 17 жінок. Дня 30. І. відбулася анкета в справі поширення садків у Космирині. Присутніх 40 осіб. Дня 31. І. відбулась анкета у Сновидові в справі побільшення садків і виноградників та поширення пасік. Присутніх 120 осіб, у тому 16 жінок. Підготовляється там оснування кружка „С. Г.". Дня 4. II. відбулася організаційно-кооперативна анкета в Трибухівцях. Присутніх 47 осіб. Там основано кружок „С. Г.". Реферував інж. Ф. Савчук. Дня 11. II. відбулися анкети у Вербятині й Озерянах. У Вербятині анкета годівельна, присутніх 51 осіб, у тому 10 жінок. В Озерянах — молочарська, присутніх 95 осіб, у тому 26 жінок. Реферував інж. Ф. Савчук. По анкетах „С. Г." реферував дир. М. Хархаліс про справи кооперативні. Дня 12. II. була кооперативно-господарська нарада в Цвітові. Присутніх 92 особи, жінок 24. Реферували дир. Хархаліс, інж. Савчук і п. О. Косарчин. Дня 14. II. відбулася пасічницька анкета в Бучачі, скликана пасічницькою секцією при філії „С. Г.". На з'їзд прибули і пасічники з підгаєцького повіту. Реферат на тему: „Добрий улій — підстава раціональної господарки" виголосив інж. Савчук; другий реферат „Весняні праці в пасіці" виголосив п. Г. Лисий. Присутніх 86 пасічників, у тому 4 жінки. Замітне, що в повіті розходиться 40—50 чисел „Українського Пасічника".

Академія в честь поляглих під Крутами. Заходом комітету молоді в Бучачі відбулася дня 15. II. в салі „Міщанського Брацтва" академія в честь поляглих у бою під Крутами. Безпосередньо перед академією відправило численно зібране духовенство панахиду. Простора церква оо. Василіян була виповнена людьми. На програму академії зложилися: вступне слово о. В. Мельника, виступи соціяльного хору („...сало совіє", „Тим, що впали", „У всі пори ...ри" і „Сповнилась міра"), один реферат ...ника, дві декламації й одна рецитація. Академія пройшла з повним успіхом. Це вже входить у традицію Бучачі рік-річно уладжувати академію в честь поляглих під Крутами.

Відкинення українських виборчих протестів. ...дних дістали повновласники українських ... підписані на виб. протестах, письмо від ... старости в Бучачі з повідомленням, що пов. ...тво зголошені виборчі протести відкинуло у всіх ... виборчих округах і тим самим вислід виборів ... сильний. В обоснуванні зазначено, що ... III. виб. окрузі гол. виборча комісія ... нила підписи зголошуючих дотичну лісту, ... могло вплинути на важкість децизії про ... дотичних ліст кандидатів. Також інші ... дені в протестах, як можна було сподіватися, ... знано за достатечно оправданій до уневажнення ... рів у дотичних округах.

ТОВМАЧЧИНА.

Відгук позички „Рідній Школі" в селі ... Кружок „Р. Ш." ім. І. Франка в Рошневі ...дома, що заходами його Старшини відбулося ... резня ц. р. спільне засідання управ усіх місцевих ...вариств у справі безпроцентової позички для „Рідної Школи", яку вона затягає на 10 літ. Представники ...вариств вирішили виплатити три позички по 25 зол.: кружок „Р. Ш." одну, але буде сплачувати місячними ратами; читальня „Просвіти" другу цілу позичку, ... виплає відразу і кооператива „Визволення", ... ще також цілу позичку нараз. Це на почуття ...

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича. Дрогобич.

13. III. „Ельза".
14. III. „Катерина".
15. III. „Сонце руїни".
16. III. Ревія „Наша парада".

Великий Міський Театр.

Вівторок, 13. III. год. 7·30 веч. „Товариш". Остання вистава. Абон. 13.

Середа, 14. III. год. 7·30 веч. „Коршма під Білим Конем". Муз. комедія. Абон. 14.

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 13. III. год. 7·30 веч. „Родина". Абон. 12.

Середа, 14. III. Український Театр.

Кіна.

АПОЛЬО: „Ягоди пекла".

АТЛЯНТИК „Гроші на вулиці", звук. комедія.

ВАНДА: „Бен Гур".

КАСІНО: „Боксер і жінка". (Макс Бер, Демпсі, Карнера).

КОЛІСЕЙ: „Дама-Кер", ревія: „Лише вальс".

КОПЕРНИК: „Невидний чоловік". На осн. Велса).

МАРУСЕНЬКА: „Скандал у Будапешті". (Секе Сакаль), ревія: „Весна та ми".

МІРАЖ: „У тіні хреста".

МУЗА: „Усміх щастя".

ПАЛЯС: „Пісенькар Варшави".

ПАН: „Буря на світанку" та ревія.

ПАСАЖ: „Пат і Патахон як хоробрі вояки".

ХИМЕРА: „Чоловік, що вкрав серце".

СВІТ: „Вел. княжна Олександра" (Еріна, Слезак).

СТИЛЕВЕ: „Білий опир" і ревія.

УТІХА: „Я був тобі вірний", ревія: „Ах, ті баби!".

Закордонне радіо.

Вівторок, 13. березня 1934.

Відень (506,8) 16·05 Концерт для дітей, 17·20 Вок. концерт, 19·00 Давня та нова танк. музика, **Брно** (325,4) 19·20 Сальон. орхестра, 21·05 „Доля" оп. Яначека. **Прага** (470,2) 17·50 Фортепян, 19·45 Вок. квсети, **Париж** (1796) 21·00 Вок. вечір, **Ятльона** (531) 20·45 Спів. **Рига** (514,6) 19·00 „Кармен" оп. Бізета, **Гайльсберг** (291) 21·00 „Дер Гер фон Гегенібер, ком. опера Шаіпе, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·55 Твори Гуг. Вольфа (музика, спів), **Мінхен** (405,4) 17·45 Фортепян, 21·10 „Чар голосу" вок. концерт (Круйсвік, сопран, Андерзен, тенор), **Мілянер** (522,6) 10·40, 11·00 Пісні, 21·35 Весняні пісні давніх часів, **Будапешт** (550,5) 18·20 Концерт Владігерова, 19·30 „Фігарове весілля" оп. Моцарта, **Рим** (420,8) 13·00 Квінтет, 21·45 Віольончеля.

Середа, 14. березня 1934.

Відень (506,8) 12·00 Концерт, 19·00 Оп. музика, **Братислава** (298,8) 13·35 Концерт, 17·05 Скрипка, **Прага** (470,2) 20·05 Симф. концерт, **Париж** (1796) 21·45 Концерт, **Любляна** (569,3) 21·30 Вок. квартет, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·30 Розривкова програма, 23·00 Нічна музика, **Лянгенберг** (455,9) 17·15 Солісти (музика, спів), **Ляйпціґ** (382,2) 15·20 Клясична музика, **Будапешт** (550,5) 17·00 Скрипка, 22·00 Циг. музика, 22·50 Солісти (спів, скрипка), **Міляно** (368,6) 11·15 Легка музика, 16·45 Програма для дітей, **Рим** (420,8) 13·00 Легка музика, 21·00 Опера.

Львівське радіо.

Вівторок, 13. березня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Концерт сальонової орхестри, 12·30 Метерольоґ. вістки, 15·25 Збіжева біржа, 15·30 Господарські вістки, 15·40 Гр. плити, 16·40 Наука в боротьбі за молодість, 16·55 Солісти, музика, спів (Брагінська, мецосопран), 18·00 „Про людські цілі та змагання. Побіда", 18·20 Концерт із циклю історія форт. сонати, 18·50 Легка музика з гр. плит, 19·03 „Балачка зі старшими та молодшими", 19·15 Всячина, 19·25 Фейлєтон, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Транс. з Варшави: „Ворог жінок" оп. Айздера; „Іда" (новеля Буніна), 22·00 Дебісі: Соната на флет, арфу й альтівку (гр. плити з поясненнями), 22·30, 23·05 Танкова музика.

Середа, 14. березня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Популярна музика з гр. плит, 15·25 Збіжева біржа, 15·30 Господарські вістки, 15·40 Фортепян, 16·10 Для дітей: Загадки, 16·55 Нар. музика (капеля), 17·50 Балачка: Моди, 18·00 Життя в нутрі землі, 18·20 Легка музика, 19·05 Всячина, гр. плити, 19·25 Гебрайська література в Польщі, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·56, 21·00 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Польська музика, 20·45 Фейлєтон: „За якунебудь посаду", 21·05 Міцкевичівський вечір (із Вильна), 22·00 Відчит есперанто: „Характер польського народу", 22·00 Легка музика з гр. плит, 23·05 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 5·28 зол.

На сьогоднішній варшавській біржі нотовано такі курси: Льондон 26·98, 26·97, Париж 34·94 і пів, Берлін 210·40, Ціріх 171·50, Амстердам 357·00, Прага 22·03, Міляно 45·58, Нюйорк кабель 5·31 і пів, Нюйорк чеки 5·31 і одна четверта.

Положення на европейських біржах.

Варшава. 12. III. ПАТ. Після кількох тижнів вагань і замітної нервовости запанувала від кількох днів на европейських біржах спокійна тенденція. Хитання курсів зовсім незначні. Долар устабілізувався в межах курсу, визначеного американським законом, а радше в околицях горішньої золотої точки. Фунт останніми часами теж не виявляв більших хитань, а відношення його до доляра є в околиці паритету 5·08 доляра за 1 фунт, в відношенні до фр. франка в околицях 77·15 до 77·20 франків за 1 фунт. Італійська ліра, хоч усе ще досить слаба, одначе не виявляє більших хитань і в Парижі нотують її по курсі 130·40 до 130·50, а в Варшаві по курсі 45·50 до 45·60. Зупинився теж відплив золота з Европи до Америки, а також рух золота між европейськими краями, спричинений перехідною знижкою валют до долішньої золотої точки. Загалом можна ствердити, що настало загальне успокоєння, одначе тяжко передбачити, як довго це потреває. Це залежатиме передовсім від дальших посунень Америки в валютовій ділянці, а також від англійської валютової політики.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 12. III. масло 3·10, молоко —·18, сметана —·80, яйця 2·50—2·60

Тенденція на масло зннжкова, на молоко, і сметану удержана, на яйця зниткова.

Ціни битої птиці з птахомясарні „Маслосоюзу за 1 кг.:

Рід:	Добірні:	I-а	II-а
Кури молоді на печення	1·75	1·50	1·00
Кури на росіл	1·75	1·50	1·00
Качки	1·65	1·40	1.00
Гуси	1·50	1·30	1.00
Індики	1·85	1·65	1.00
Пантарки за одну штуку		2·50	

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ВУГОЛЬ: Калитяк, Байки 14. Тел. ... 1006

„ХТО з української родини міг би відступити — можливо в середмісті — умебльовану кімнату для приїздного на ... у місяць, зволить подати свою адресу до адміністрації Діла під „Приїздний"

КОВНІРЦІ до прання, убрання до ...шення і фарбування приймає Е. ГО...КОВИЧ — Львів, Домініканська ... 1125

ВУЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА 4 — ЛЬВІВ. ...дічки — Вовна знаної марки „КАРІНА" 1668

СКЛЕП НАРІЖНИЙ до винайму ріг вул. Сикстуської і Костюшка (Народна Гостиниця).

ГАРНІ КВІТИ як хочеш мати в кімнаті, на бальконі, в городі то уживай навозові пастильки **„Тесп"** (потас, фосфор, азот) **50 сот.** Жадайте в складах „Народної Торговлі", дрогеріях і складах насіння.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Адвокат

Др. Володимир Безпалько

переніс адвокатську канцелярію з Копичинець до Золочева

де веде її при вул. Семінській ... (напроти друкарні ім. Ланденберга)

ПЯНІНА перворядні ... в ... Купно, продаж ... інструментів.

НОВАЦКІ Пілсудського 17. Тел. 33-21

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . . зол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках . „ 0·60
„ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:
натримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0,15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . . „ 0·07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 180·—
„ „ 1/2 . . . . . 100·—
„ „ 1/4 . . . .
„ „ 1/8 . . . .

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло" ...